

Lagrådsremiss

Beskattning av etanolbränsle

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 5 juni 2013

Anders Borg

Monica Falck
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen föreslås en lagändring för att säkerställa att det av bestämmelserna i lagen (1994:1564) om alkoholskatt tydligt framgår att alkoholskatt inte ska betalas för etanolbränslen.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 december 2013 men ska tillämpas från och med den 1 juni 2013.

Innehållsförteckning

1	Beslut	3
2	Lagtext	4
2.1	Lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt.....	4
3	Ärendet och dess beredning	7
4	Beskattning av etanolbränslen	7
4.1	Bakgrund	7
4.2	Ingen alkoholskatt för etanolbränslen	8
5	Ikraftträdande.....	12
6	Offentligfinansiella och andra effekter	12
7	Författningskommentar.....	13
7.1	Lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt.....	13
Bilaga 1	Lagförslaget i promemorian Beskattning av etanolbränsle...	15
Bilaga 2	Förteckning över remissinstanserna.....	17

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

2 Lagtext

2.1 Lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs att 7, 32 och 33 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §¹

Alkoholskatt ska inte betalas för varor som

1. distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 3199/93 av den 22 november 1993 om ömsesidigt erkännande av förfaranden för att fullständigt denaturera alkohol för att erhålla punktskattebefrielse,

2. ingår i vinäger som hänförs till KN-nr 2209,

3. ingår i läkemedel,

4. ingår i smakämnen för tillverkning av livsmedel och drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent,

5. ingår direkt i livsmedel eller som ingrediens i halvfabrikat för framställning av livsmedel, fyllda eller ej, förutsatt att alkoholinnehållet i varje enskilt fall inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram chokladprodukter och 5 liter ren alkohol per 100 kilogram av något annat livsmedel,

6. ingår i en vara som inte är avsedd att ätas eller drickas, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav,

7. under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av

a) varornas beskaffenhet,

b) oförutsedda händelser eller force majeure, *eller*

b) oförutsedda händelser eller force majeure,

8. under ett uppskovsförfarande förstörts under tillsyn av Skatteverket.

8. under ett uppskovsförfarande förstörts under tillsyn av Skatteverket, *eller*

9. är motorbränsle, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav.

Om varor som anges i första stycket 1 säljs till ett annat EU-land, ska de under transporten åtföljas av ett förenklat ledsagardokument som avsändaren har upprättat.

¹ Senaste lydelse 2012:677.

Den som gör gällande att alkoholvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, ska på ett tillfredsställande sätt kunna visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 7 och 8 och tredje stycket gäller även beskattade alkoholvaror under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 16 § eller i 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244), eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 15 eller 15 b § eller mottagare som avses i 15 c § fullgjort deklarationsskyldigheten enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

32 §²

En upplagshavare som avses i 9 § får göra avdrag för skatt på varor

1. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag,

2. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg,

3. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredje land av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg,

4. som har använts

a) för framställning av sådana produkter som anges i 7 § första stycket 2–6, a) för framställning av sådana produkter som anges i 7 § första stycket 2–6 eller 9,

b) i en tillverkningsprocess förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

c) för vetenskapligt ändamål,

5. som har levererats till

a) universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller

b) sjukhus eller apotek för medicinskt ändamål,

6. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande, eller

7. som har beskattats i ett annat EU-land i sådana fall som avses i 26 § under förutsättning att det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

Upplagshavare, som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, får utöver vad som anges i första stycket göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till tredje land. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 3 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande.

² Senaste lydelse 2011:286.

33 §³

En registrerad varumottagare, som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 31 e §, får göra avdrag för skatt på alkoholvaror som använts

1. för framställning av sådana produkter som anges i 7 § första stycket 2–6,

2. i en tillverkningsprocess förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol,

3. för vetenskapligt ändamål.

1. för framställning av sådana produkter som anges i 7 § första stycket 2–6 *eller* 9,

2. i en tillverkningsprocess förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol, *eller*

Denna lag träder i kraft den 1 december 2013 men tillämpas för tid från och med den 1 juni 2013.

³ Senaste lydelse 2011:100.

3 Ärendet och dess beredning

Det har till Finansdepartementet från bl.a. Svenska Petroleum och Biodrivmedel Institutet, SPBI, framförts stor oro för att ett eventuellt beslut inom EU om en klassificeringsförordning avseende etanolbränslena E85 och ED95 skulle kunna få en påverkan på bränslenas hantering enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

En promemoria har tagits fram inom Finansdepartementet för att hantera denna fråga. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 1*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 2*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (dnr 2013/1982).

4 Beskattning av etanolbränslen

4.1 Bakgrund

Beskattning av alkoholvaror har harmoniserats inom EU genom rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 31.10.1992, s. 21, Celex 31992L0083), kallat alkoholskattedirektivet. Enligt direktivet ska punktskatt tas ut på etylalkohol (artikel 19). Med etylalkohol avses bl.a. varor som har en faktisk alkoholhalt som överstiger 1,2 volymprocent och är hänförliga till KN-nummer 2207 och 2208, även om dessa produkter utgör en del av en vara som ryms inom ett annat kapitel av EU:s tulltaxa, den s.k. Kombinerade nomenklaturen (artikel 20). Av artikel 26 följer att hänvisningar till KN-nummer avser den version av Kombinerade nomenklaturen som var i kraft när direktivet antogs, dvs. den som gällde den 19 oktober 1992. Enligt alkoholskattedirektivet ska medlemsstaterna befria varor från punktskatten i vissa fall. Detta gäller bl.a. om varorna distribueras i form av alkohol som blivit fullständigt denaturerad (artikel 27.1.a). De denatureringar som är godkända för att en vara ska anses fullständigt denaturerad finns fastställda i kommissionens förordning (EEG) 3199/93 av den 22 november 1993 om ömsesidigt erkännande av förfaranden för att fullständigt denaturera alkohol för att erhålla punktskattebefrielse. Bestämmelsen om befrielse gäller även om varorna är denaturerade i enlighet med någon medlemsstats krav, men inte fullständigt denaturerade enligt förordningen, och används vid tillverkningen av en vara som inte är avsedd för konsumtion (artikel 27.1.b). I Sverige är det Statens Folkhälsoinstitutet (FHI) som fastställer de krav på denaturering för olika typer av varor som blir aktuella i detta fall.

Alkoholskattedirektivet är genomfört i svensk lagstiftning genom lagen (1994:1564) om alkoholskatt, förkortad LAS. Av denna följer att

alkoholskatt ska betalas för varor hänförliga till KN-nummer 2207 och 2208 med en alkoholhalt överstigande 1,2 volymprocent även om dessa ingår i en vara som hänförs till ett annat KN-kapitel (6 § LAS). Hänvisningar till KN-nr avser därvid den lydelse av Kombinerade nomenklaturen som gällde den 19 oktober 1992 (1 § andra stycket LAS). Bestämmelser om att alkoholskatt inte ska betalas i vissa fall finns i 7 § LAS. Alkoholskatt ska inte betalas bl.a. för varor som ingår i en vara som inte är avsedd att ätas och drickas, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav. Alkoholskattedirektivet omfattar såväl etylalkohol som alkoholdrycker. Genom bestämmelserna i alkoholskattedirektivet är dock avsikten att etylalkohol som inte används för att ätas eller drickas i princip inte ska beskattas med alkoholskatt. Etylalkohol, nedan benämnt etanol, används bl.a. som motorbränsle. Detta kan ske genom låginblandning i konventionella drivmedel, t.ex. inblandning av en mindre mängd etanol i bensin. På marknaden finns även höginblandade biodrivmedel som består av övervägande del etanol, t.ex. E85 och ED95. Om varorna är avsedda att användas som bränsle för uppvärmning eller som motorbränsle kan de i stället omfattas av lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE.

4.2 Ingen alkoholskatt för etanolbränslen

Regeringens förslag: Det förtydligas att alkoholskatt inte ska betalas för varor som är motorbränsle under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens. Promemorian innehöll inte något förslag till följdändring av bestämmelserna om avdragsrätt.

Remissinstanserna: *Förvaltningsrätten i Falun* har inga synpunkter på förslagen.

Kommerskollegium har anfört att kollegiet bedömer att de föreslagna ändringarna inte behöver anmälas enligt direktiv 98/34/EG, WTO:s TBT-avtal eller direktiv 2006/123/EG.

Statens Folkhälsoinstitut (FHI) har inget att invända mot att motorbränsle där ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon medlemsstats krav undantas från punktskatt. FHI vill däremot uppmärksamma att det bör utredas om den ändring som nu föreslås införs i lagen (1994:1564) om alkoholskatt, förkortad LAS, även måste generera ett motsvarande undantag i alkohollagen (2010:1622). Med nuvarande skrivning i alkohollagen skulle drivmedel som klassas som teknisk sprit enligt FHI endast kunna säljas av godkända upplagshavare och endast säljas under vissa i lagen angivna förutsättningar.

Tullverket har inget i sak att erinra mot förslagen.

Skatteverket tillstyrker att förslagen genomförs. Skatteverket anför att följdändringar behöver göras i 32 och 33 §§ LAS för att promemorians förslag ska leda till avsett resultat.

Regelrådet har avstått från att yttra sig över förslagen.

Statens energimyndighet tillstyrker förslagen. Energimyndigheten ser behov av att förtydliga att undantaget inte innebär ett krav på fullständig denaturering för etanol som används för transportändamål.

Svenska Petroleum & Biodrivmedel Institutet (SPBI) välkomnar förslaget att införa den nya punkten i lagen om alkoholskatt med ett förtydligande att motorbränslen inte ska beskattas som alkohol. SPBI anför bl.a. följande. Etanolbränslen är i dag en väsentlig del av uppfyllandet av Sveriges klimatmål för transportbränslen. EU-kommissionen förväntas i tullkodexgruppen föreslå att E85 ska omklassificeras från kapitel 38 till kapitel 22. Någon konsekvensanalys från kommissionen av vilka effekter förslaget kan få i det enskilda medlemslandet har SPBI inte kunnat uppbringa. SPBI ser ett behov av att en konsekvensanalys genomförs av vilka effekter en omklassificering skulle få för hanteringen av E85 utifrån svensk lagstiftning för att säkerställa att försäljningen inte behöver stoppas. SPBI anför vidare att de tolkar det som att lagstiftarens avsikt är att den färdiga produkten E85 även fortsättningsvis hanteras som en energiprodukt vad avser skatteupplag, säkerheter, transporter etc. och att förslaget inte medför några krav på förändrade registreringar hos Skatteverket.

SPBI uppger att de har identifierat ytterligare en frågeställning i samband med en omklassificering. Enligt alkohollagen definieras sprit som är hänförlig till KN-nr 2207 som teknisk sprit. SPBI kan inte se att teknisk sprit kan säljas via bensinstation med lagens nuvarande utformning men har inte hunnit fördjupa sig i frågeställningen i hur alkohollagen ska tolkas i olika sammanhang. SPBI har den 20 maj 2013 ställt en fråga till FHI, som också är remissinstans. Frågan är om en omklassificering påverkar alkohollagen på så sätt att E85 skulle klassificeras som teknisk sprit vilket synes medföra att den inte får säljas på station. Det går inte för branschen att bryta mot regelverket varför ett klarläggande av hur alkohollagen ska tolkas i detta sammanhang behövs för att undvika ett försäljningsstopp vid en omklassificering.

SPBI uppger vidare att de även ser rent praktiska frågor vid en omklassificering och anför bl.a. följande. EMCS systemet (det datoriserade systemet inom punktskatteområdet) som i dag används för förflyttningar av punktskattepliktiga varor inom EU skiljer på skatteupplag för energiprodukter och skatteupplag för alkoholprodukter. Som framgår av remissen så är utgångspunkten att både LAS och lagen (1994:1776) om skatt på energi baseras på äldre versioner av den kombinerade nomenklaturen där E85 har hanterats som en energiprodukt och att den praktiska hanteringen även i fortsättningen ska ske som i dag. En förutsättning för att det ska fungera i EMCS är att övriga EU-länder har samma syn. Mot bakgrund av den korta tidsrymd som står till buds ser SPBI inte att frågan kan utredas före omröstningen i tullkodexgruppen men förutsätter att branschens aktörer får det stöd som kan behövas om omklassificeringen medför problem i hanteringen. I remiss om nationellt EMCS (dnr Fi2013:1293) föreslås att EMCS systemet ska användas vid import. Vid importen kommer E85 att vara en alkohol medan den i depån kommer att vara en energiprodukt. En förutsättning är att Tullverket och Skatteverket tillåter denna omklassificering i samband med lossning. SPBI har inte haft möjlighet att, under den korta tidsrymden för detta ärende, gå på djupet i de lagar,

förordningar och föreskrifter som gäller i detta sammanhang för att säkerställa att detta är möjligt under i dag gällande regelverk. Enligt lagen (2005:1248) om skyldighet att tillhandahålla förnybara drivmedel åläggs bränslesäljare en skyldighet att tillhandahålla förnybart drivmedel på säljstället. I Sverige uppfylls detta i huvudsak med de ca 1 850 anläggningar som säljer E85. Ett eventuellt säljförbud innebär att lagens krav inte uppfylls. I den mån frågan om möjlighet att sälja inte löses kan bolagen komma att behöva söka dispenser för alla dessa anläggningar.

SPBI menar slutligen att avsaknaden av en fullständig konsekvensanalys medför att det i nuläget inte kan uteslutas att ytterligare ändringar till lagar, förordningar och föreskrifter kan krävas till följd av en omklassificering.

Skälen för regeringens förslag: Som nämnts ovan under avsnitt 4.1 har alkoholskattedirektivets bestämmelser i vissa delar kopplats till varors klassificering enligt den s.k. Kombinerade nomenklaturen. Vid direktivets antagande fanns denna fastställd genom rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1). Kombinerade nomenklaturen utgör en klassificering av varor för tulländamål och uppdateras regelbundet.

Varors klassificering under den gällande Kombinerade nomenklaturen diskuteras i EU:s Tullkodexkommitté och i vissa fall kan EU-kommissionen (genom kommittologiförfarande) efter behandling i denna kommitté utfärda s.k. klassificeringsförordningar vilka anger under vilket KN-nummer i den nu gällande tulltaxan en viss vara ska klassificeras.

Det har framkommit att kommissionen har lagt fram förslag om att en klassificeringsförordning ska utfärdas för etanolbränslena E85 och ED95. Förslagen diskuterades den 18 april 2013 i en projektgrupp om kemikapitlen i Kombinerade nomenklaturen. Det kan förväntas att frågan om klassificeringsförordning för E85 och ED95 kommer att tas upp för diskussion och eventuell omröstning vid nästa möte i Tullkodexkommittén den 5-7 juni 2013.

Det har till Finansdepartementet från bl.a. Svenska Petroleum och Biodrivmedel Institutet, SPBI, framförts stor oro för att en eventuell klassificeringsförordning avseende dessa bränslen skulle kunna få en påverkan på bränslenas hantering enligt LAS. Detta om bränslena placeras i KN-nummer 2207 20, dvs. denaturerad etylalkohol. Branschen är angelägen om att försäkra sig om att E85 och ED95 inte heller fortsättningsvis kommer att beskattas med alkoholskatt.

I dag sker inte någon alkoholbeskattning av den etanol som ingår i E85 och ED95 enligt LAS. Enligt LSE är den andel av E85 respektive ED95 som framställts av biomassa (etanoldelen) helt befriad från energiskatt och koldioxidskatt. I vårpropositionen för 2013 anger regeringen att höginblandade biodrivmedel ska ges fortsatt skattebefrielse även efter 2013.

Direktiv på skatteområdet ska inom EU fattas med enhällighet i rådet, vilket beror på att medlemsstaterna inte har velat frånhända sig kontroll över beskattningsområdet. Som nämnts ovan har alkoholskattedirektivet knutits till en viss version av den Kombinerade nomenklaturen som var i kraft när direktivet antogs. Detta har bl.a. sin grund i att det beskattningsbara området enligt direktivet inte ska förändras utan att ett

beslut om detta fattas i den ordning som är föreskrivet för beslut rörande skatter, dvs. genom enhälligt rådsbeslut av medlemsstaterna. Beslut om en klassificeringsförordning, vilket inte fattas enligt reglerna för enhälligt beslut, kan således inte påverka tillämpningen av alkoholskattedirektivet eller de svenska alkoholskattereglerna.

Eftersom det från branschen har framförts en stor oro för att ett klassificeringsbeslut från Tullkodexkommittén avseende E85 och ED95 skulle kunna påverka tillämpande myndigheters tillämpning och tolkning av LAS kan det ändå finnas anledning att säkerställa att det av bestämmelserna i LAS tydligt framgår att alkoholskatt inte ska betalas för etanolbränslen. En särskild bestämmelse om undantag för dessa bränslen förslås därför läggas till i 7 § LAS som medför att det tydligt framgår att alkoholskatt inte ska betalas för varor som är motorbränsle, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav. Denna särskilda bestämmelse kommer därmed att för dessa bränslen tillämpas i stället för den befintliga mer generella undantagsbestämmelsen i 7 § första stycket punkt 6 LAS. *Statens Energimyndighet* anför att myndigheten ser behov av att förtydliga att undantaget inte innebär ett krav på att fullständig denaturering krävs för etanol som används för transportändamål. Regeringen konstaterar att det undantag som här är aktuellt baseras på undantagen i artikel 27.1.b i alkoholskattedirektivet och avser således inte fullständigt denaturerad alkohol vilken hanteras i artikel 27.1.a i direktivet. Genom den föreslagna bestämmelsen klargörs att t.ex. E85 och ED95, vilka är slutprodukter avsedda att användas som drivmedel (och inte för att ätas eller drickas) inte ska beskattas enligt LAS. Produkterna omfattas av bestämmelserna i LSE, enligt vilka etanoldelen av bränslet är befriad från energiskatt och koldioxidskatt. Den praktiska hanteringen av produkterna i fråga om skatteupplag, säkerheter m.m. omfattas av bestämmelserna i LSE. Om exempelvis färdig E85 importeras eller tas in från en annan medlemsstat föreligger således inte något krav på godkänt skatteupplag enligt LAS.

Eftersom en särskild bestämmelse kommer att tillämpas för dessa bränslen i stället för 7 § första stycket 6 måste, såsom *Skatteverket* anför, en följdändring göras i 32 och 33 §§ LAS enligt vilken avdragsrätt föreligger för skatt på varor som har använts för framställning av sådana varor som anges i 7 § första stycket 2-6.

SPBI ser vissa rent praktiska frågor vid en omklassificering till KN-nr 2207, bl.a. vad gäller hanteringen inom det datoriserade systemet EMCS vid flyttningar mellan olika medlemsstater inom EU och vid import. Regeringen konstaterar att eventuella frågor som kan uppkomma i den praktiska hanteringen i första hand får hanteras av de tillämpande myndigheterna i samarbete med branschen. Skulle det framkomma att praktiska problem föreligger med anledning av olika tillämpning i olika medlemsstater får detta hanteras inom ramen för det samarbete som finns inom EU för sådana frågor.

SPBI anför vidare att de har identifierat en frågeställning som avser tolkningen och tillämpningen av alkohollagen. Även *FHI* anför att det bör utredas om den ändring som nu föreslås i LAS även måste generera ett motsvarande undantag i alkohollagen. Med nuvarande skrivning i alkohollagen skulle drivmedel som klassas som teknisk sprit enligt *FHI*

endast kunna säljas av godkända upplagshavare och endast säljas under vissa i lagen angivna förutsättningar. Såvitt regeringen erfar tittar FHI på frågan om en ev. klassificeringsförordnings effekt på alkohollagen och regeringen följer frågan.

SPBI påpekar att avsaknaden av en fullständig konsekvensanalys medför att det i nuläget inte kan uteslutas att ytterligare ändringar till lagar, förordningar och föreskrifter kan krävas till följd av en omklassificering. Regeringen menar att ärendets brådskande karaktär innebär att det inte varit möjligt att på ett fullständigt sätt utreda alla eventuella aspekter av frågan. Det har dock ansetts viktigt att den i denna lagrådsremiss föreslagna ändringen inte fördröjs. Om det skulle uppmärksammas behov av ändringar på andra områden får detta hanteras i särskild ordning.

Förslaget föranleder ändringar i 7, 32 och 33 §§ LAS.

5 Ikraftträdande

Regeringens förslag: Lagen träder i kraft den 1 december 2013 men tillämpas för tid från och med den 1 juni 2013.
--

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Det föreslagna förtydligandet bedöms, mot bakgrund av den tid som krävs för behandling i riksdagen, kunna träda i kraft först den 1 december 2013.

Frågan om en klassificeringsförordning för etanolbränslena E85 och ED95 förväntas komma upp för diskussion och eventuellt även omröstning i Tullkodexkommittén vid dess möte den 5-7 juni 2013. Ett beslut om en klassificeringsförordning publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och träder i kraft vid tidpunkten för publiceringen. Även om ett beslut om klassificeringsförordning inte påverkar något vad avser beskattningen av etanolbränslen är det ändå lämpligt, för att uppnå den av branschen efterfrågade säkerheten, att den föreslagna ändringen börjar tillämpas i samband med att den föreslagna klassificeringsförordningen kan träda i kraft. Bestämmelsen bör därför tillämpas retroaktivt från och med den 1 juni 2013. Mot bakgrund av att den föreslagna ändringen inte medför någon skillnad i beskattningen av etanolbränslen mot i dag, är en sådan retroaktiv tillämpning inte av betungande slag för de enskilda aktörerna.

6 Offentligfinansiella och andra effekter

Regeringens bedömning: Förslaget bedöms inte medföra offentligfinansiella eller andra effekter.
--

Promemorians bedömning: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig i denna del.

Skälen för regeringens bedömning: Det föreslagna förtydligandet innebär inte någon skillnad i beskattning jämfört med i dag, dvs. de aktuella etanolbränslena omfattas av lagen (1994:1776) om skatt på energi i stället för att beskattas enligt lagen (1994:1564) om alkoholskatt. Någon påverkan uppkommer därmed inte på de offentliga finanserna. Förslaget kommer inte heller att påverka berörda företag eller myndigheter. Inte heller bedöms några miljömässiga effekter uppkomma.

7 Författningskommentar

7.1 Lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

7 §

Undantaget från alkoholskatt i första stycket 6 för etanolbränslen lyfts ut till en särskild ny punkt 9. Genom denna nya punkt klargörs att varor som är motorbränsle, t.ex. E85 och ED95, ska undantas från beskattning under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav. De aktuella produkterna är slutprodukter som är avsedda att användas som drivmedel och inte att ätas eller drickas.

32 §

Bestämmelsen anger i vilka fall en upplagshavare får göra avdrag för skatt på varor. Eftersom undantaget från etanolskatt lyfts ut från 7 § första stycket 6 till en särskild ny punkt måste en följdändring göras av hänvisningarna i *första stycket 4 a*) så att dessa även omfattar den nya nionde punkten.

33 §

Bestämmelsen anger i vilka fall en registrerad varumottagare som har godkänts som skattebefriad förbrukare får göra avdrag för skatt på varor. Eftersom undantaget från etanolskatt lyfts ut från 7 § första stycket 6 till en särskild ny punkt måste en följdändring göras av hänvisningarna i *punkt 1* så att dessa även omfattar den nya nionde punkten. Därutöver görs ett förtydligande i bestämmelsen genom tillägg av ordet ”eller” efter *punkt 2*.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Lagen träder i kraft den 1 december 2013.

Även om ett beslut om klassificeringsförordning angående etanolbränslen inte påverkar något vad avser beskattningen av etanolbränslen uppnås den av branschen efterfrågade säkerheten genom att den föreslagna ändringen börjar tillämpas i samband med när den

föreslagna klassificeringsförordningen kan träda i kraft. Bestämmelsen tillämpas därför retroaktivt från och med den 1 juni 2013.

Lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

Alkoholskatt ska inte betalas för varor som

1. distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 3199/93 av den 22 november 1993 om ömsesidigt erkännande av förfaranden för att fullständigt denaturera alkohol för att erhålla punktskattebefrielse,

2. ingår i vinäger som hänförs till KN-nr 2209,

3. ingår i läkemedel,

4. ingår i smakämnen för tillverkning av livsmedel och drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent,

5. ingår direkt i livsmedel eller som ingrediens i halvfabrikat för framställning av livsmedel, fyllda eller ej, förutsatt att alkoholinnehållet i varje enskilt fall inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram chokladprodukter och 5 liter ren alkohol per 100 kilogram av något annat livsmedel,

6. ingår i en vara som inte är avsedd att ätas eller drickas, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav,

7. under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av

a) varornas beskaffenhet,

b) oförutsedda händelser eller force majeure, *eller*

b) oförutsedda händelser eller force majeure,

8. under ett uppskovsförfarande förstörts under tillsyn av Skatteverket.

8. under ett uppskovsförfarande förstörts under tillsyn av Skatteverket, *eller*

9. utgör motorbränsle, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon medlemsstats krav.

Om varor som anges i första stycket 1 säljs till ett annat EU-land, ska de under transporten åtföljas av ett förenklat ledsagardokument som avsändaren har upprättat.

Den som gör gällande att alkoholvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, ska på ett tillfredsställande sätt kunna visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 7 och 8 och tredje stycket gäller även beskattade alkoholvaror under flyttning från ett annat EU- land till mottagare i Sverige

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 16 § eller i 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244), eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 15 eller 15 b § eller mottagare som avses i 15 c § fullgjort deklARATIONSSKYLDIGHETEN enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Denna lag träder i kraft den 1 december 2013 men tillämpas för tid från och med den 1 juni 2013.

Förteckning över remissinstanserna

Bilaga 2

Remissinstanser som yttrat sig över promemorian

Förvaltningsrätten i Falun, Kommerskollegium, Statens Folkhälsoinstitut, Tullverket, Skatteverket, Statens Energimyndighet, Svenska Petroleum & Biodrivmedel Institutet.

Remissinstanser som avstått från att yttra sig

Regelrådet